

gaar, som den sidste Taler i forrige Møde, det samme ærede Medlem, ogsaa var inde paa, saa er der jo i Virkeligheden ikke rørt ved den voksne mandlige Arbejders Arbejde. Der er ikke Tale hverken om hans Arbejdstid eller øvrige Arbejdsvilkaar, og der er absolut ikke nogen principiel Forskel mellem de Bestemmelser, der her ere foreslaade for voksne mandlige Arbejdere, og dem, som findes i vor nugældende Lov. Forskellen bestaar nemlig deri, at hidtil har Kontrollen med Sundheds- og Sikkerhedsforskrifterne været overdraget til Sundhedspolitiet, men efter det foreliggende Lovforslag vil dette Tilsyn blive henlagt til Arbejdstilsynet, Fabrikspektionen, i fuld Overensstemmelse med, hvad der gælder i andre Lande, og i fuld Overensstemmelse med den Begøring om Forandring, som vort Arbejdstilsyn i en Række af Aar har fremsat. I den nuværende Lovgivning har man givet Forskrifter angaaende Sundheden og Sikkerheden i Værkstederne, og det er da under ingen Omstændigheder nogen principiel Forandring, naar man lægger Tilsynet med, at disse Bestemmelser overholdes, i en Autoritets Haand, som er i Stand til at sørge for Gennemførelsen i Stedet for Sundhedspolitiet, om hvilket det er notorisk, efter Erfaringer andetsteds fra og her hjemme, at det baade savner Indsigt og Kraft til at kunne føre dette Tilsyn. Alene dette, at mange tusinde Virksomheder skulle kontrolleres af to forskellige Myndigheder, er, som ærede Medlemmer ville se, en stor Urimelighed; men naar dertil kommer, at Arbejdstilsynet i langt højere Grad end Sundhedspolitiet er i Stand til at undersøge, om de i Loven givne Sundheds- og Sikkerhedsforskrifter ere overholdte eller ikke, ved jeg virkelig ikke, hvorfor man ikke skulde følge Lovgivningen andetsteds og overdrage Kontrollen til Arbejdstilsynet. I § 21 i den nugældende Lov findes der jo tilsvarende Forskrifter som de her foreslaaede, kun at det er Sundhedspolitiet, der skal vaage over deres Overholdelse. Paa dette Punkt nær er der ikke foreslaaet Forandringer i Henseende til den Beskyttelse, som gælder for de voksne Mænd. Jeg erkender fuldt ud Berettigelsen af den Udtalelse, som faldt fra det ærede Medlem for Odense, at de voksne Arbejdere ere vel i Stand til at sørge for sig selv, det er en Udtalelse, som jeg fuldt ud kan underskrive, og jeg har udtalt mig i ganske tilsvarende Retning ved mange tidligere Lejligheder i dette høje Ting. Men jeg synes dog, at man kan tiltræde en saadan Udtalelse paa samme Tid, som

man slutter sig til den Ordning, at Arbejdstilsynet kan undersøge, om Lovgivningens Forskrifter i Henseende til Ventilation og til Sikkerhedsforanstaltningerne i Værkstederne ere overholdte eller ikke. Saa meget mere tror jeg, at man kan gøre det, som vi jo i Dag hørte det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) udtale, at det var netop Forhold, som de voksne mandlige Arbejdere aldeles ikke interessere sig for, ligesom de slet ikke kunne blive enige om, hvorledes de i Virkeligheden skulde ordnes. Netop under de Omstændigheder, som det ærede nævnte Medlem omtalte, er det, forekommer det mig, særdeles godt, at der givnes Lovgivningsforskrifter, i Henhold til hvilke disse Forhold blive ordnede; saa vil jo ogsaa denne Uenighed mellem Arbejderne falde bort. Nej, vi røre ikke ved de voksne Mænds Arbejdsvilkaar. Hvis vi skulde komme til at forhandle om den Sag i dette Ting, tror jeg, at det ærede Medlem for Odense og jeg under ingen Omstændigheder skulde blive uenige i saa Henseende. Jeg skal vel vogte mig for at røre ved de voksne Mænds Arbejdsvilkaar — jeg erkender trods nogen — at det er noget, som de selv maa sørge for — men vi kunne ikke sørge for gode hygieiniske Forhold i Fabrikkerne for de unge Mennesker og Børnene uden samtidig at sørge for, at disse Forhold ere til Stede for de voksne mandlige Arbejdere. Jeg antager heller ikke, at det er det ærede Medlems Mening, at man skulde lade være at gøre det af Hensyn til, at det tillige vil komme voksne mandlige Arbejdere til gode. Jeg mener i alt Fald i Overensstemmelse med, hvad der er gældende Ret alle andre Steder og i øvrigt ogsaa her hjemme efter § 21 i den nugældende Lov, at det er bedst, vi sørge for, at ogsaa disse i hygieinisk Henseende stilles saa godt som muligt. Der knytter sig ogsaa sikkert en politisk Interesse til, at den store arbejdende mandlige Befolkning arbejder under de bedst mulige sanitære Forhold der, hvor de tilbringe den ganske overvejende Del af deres Liv.

Saa har det ærede Medlem for Odense, hvad der berørte mig mest pinligt, talt om Beskyttelse af voksne Kvinder i Forbindelse med Spørgsmaalet om Normalarbejdsdagen for voksne Mænd. Jeg vil ganske indtrængende anmode dette høje Ting om ikke at lytte til denne Tale, thi den har intet paa sig — absolut intet. Vi skulde altsaa kunne faa den 8 Timers Arbejdsdag, Normalarbejdsdagen for de voksne